

งานวิจัยในชั้นเรียน
การปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน และการส่งงานของนักศึกษา ปวส. ๑
สาขาวิชาการตลาด ประจำปีการศึกษา ๒/๒๕๖๗

ชื่อผู้วิจัย
นางจุไรรัตน์ เทศบุตร
แผนกวิชาการตลาด

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ระดับชั้นปวส. ๑ ที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจการเรียน แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรม ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณคณะผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนที่ได้ร่วมงานและคอยให้การสนับสนุนด้านการศึกษาเป็นอย่างดี

นางจุไรรัตน์ เทศบุตร
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานของนักศึกษา ปวส. ๑ สาขาวิชาการตลาด ประจำปีการศึกษา ๒/๒๕๖๗

ผู้วิจัย จุไรรัตน์ เทศบุตร

แผนกวิชา การตลาด

หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษา รายวิชาการตลาด ระดับชั้นปวส. ๑ และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนสาขาวิชาการตลาด ระดับชั้นปวส. ๑ ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๗ จำนวน ๒๓ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน(pre-test)และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ ๒ คำตอบ คือ ถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ ๑-๔ พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น facebook ผ่านมือถือและ I-pad โดยไม่ยอมจดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (๕-๙ คะแนน) ร้อยละ ๔๗.๘๓ และ ๑๗.๓๙ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษา ปวส. ชั้นปีที่ ๑ เกี่ยวกับ วิชาหลักการตลาด และวิชาการจัดจำหน่ายทางการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (๘-๑๐ คะแนน) ร้อยละ ๓๔.๗๘ และ ๒๖.๐๙ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(๒)
บทคัดย่อ	(๓)
สารบัญ	(๔)
สารบัญตาราง	(๕)
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๖
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
ขอบเขตในการศึกษา	๖
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน	๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
กรอบแนวคิดในการศึกษา	๘
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๑๐
เครื่องมือที่ใช้	๑๐
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	๑๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๑๑
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๒
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	๑๔
อภิปรายผล	๑๔
ข้อเสนอแนะ	๑๕
บรรณานุกรม	๑๖

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้โปรแกรม Microsofe office : power point ในการบรรยาย ปรากฏว่านักศึกษาไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม เนื่องจากมี power point สำหรับอ่านสรุปก่อนสอบ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งรายงาน การบ้านและงานที่ได้มอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายการวิชาการหลักการตลาด และการจัดจำหน่ายทางการตลาด
๒. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงาน

ขอบเขตของการวิจัย

- ๑) ขอบเขตเนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชาการหลักการตลาด และการจัดจำหน่ายทางการตลาด โดยแบ่งเป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงที่ ๑ บทที่ ๑-๓ ช่วงที่ ๒ บทที่ ๔-๖ และช่วงที่ ๗-๘
- ๒) ขอบเขตประชากร
นักศึกษา ระดับชั้น ปวส. ๑ แผนกวิชาการตลาดที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการหลักการตลาด และการจัดจำหน่ายทางการตลาด ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๓๐ คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับปรุงพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการหลักการตลาด ของแผนกวิชาการตลาดและการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ของวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยจำแนกเป็นหัวข้อดังนี้

๑) แนวคิด ทฤษฎี

๑.๑ การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (๒๕๔๐) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (๒๕๕๓ : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ ๕ วิธี ดังนี้

- ๑.๑.๑ แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- ๑.๑.๒ แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด ๒ ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง ๒ ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- ๑.๑.๓ การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- ๑.๑.๔ การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย ๕ คะแนน เป็นต้น

๑.๑.๕ การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A๔ จำนวน ๑ แผ่น เป็นต้น

๑.๒ ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (๒๕๔๑) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงนุช (๒๕๕๓:online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

๑.๒.๑ มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกัน ด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

๑.๒.๒ ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

๑.๒.๓ พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

๑.๒.๔ การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่า สิ่งเร้าและผลกระทบใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

๑.๒.๕ การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

๑.๒.๖ วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

๑.๒.๗ วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพ และได้ผลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

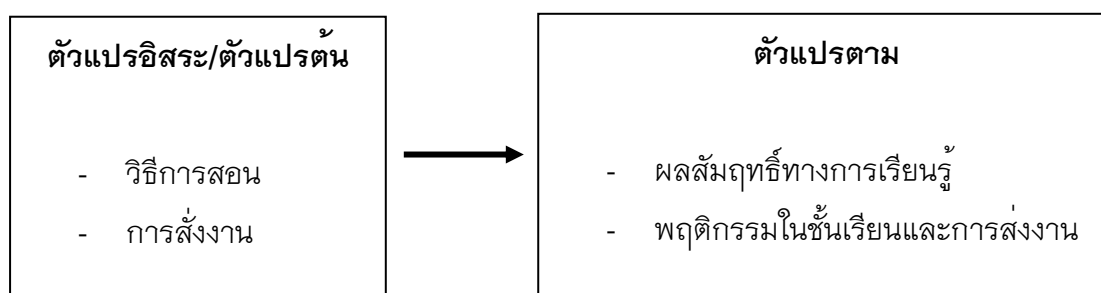
๒) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สุรภิก คำนวณ (๒๕๕๒) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๑ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆ เกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

๒.๒ อารยา อินจันทร์ (๒๕๔๘) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. ๒ แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ ด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตาม

กำหนดลดลง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๗% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนดจำนวน ๑ ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ ๑ วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการส่งงานของนักเรียน ระดับชั้นปวส. ๑ สาขาการตลาด ประจำปีการศึกษา ๒/๒๕๖๗ ของวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้
๓. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาการตลาด ประจำปีการศึกษา ๒/๒๕๖๗ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการหลักการตลาด และการจัดจำหน่ายทางการตลาดในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๒๓ คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

๑. แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ (pre-test) ชนิด ๒ คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ
๒. แบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) ชนิด ๔ คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น ๕ ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

๙-๑๐ คะแนน	หมายถึง	การเรียนรู้ในระดับ “ดีมาก”
๗-๘ คะแนน	หมายถึง	การเรียนรู้ในระดับ “ดี”
๕-๖ คะแนน	หมายถึง	การเรียนรู้ในระดับ “ปานกลาง”
๓-๔ คะแนน	หมายถึง	การเรียนรู้ในระดับ “พอใช้”
๑-๒ คะแนน	หมายถึง	การเรียนรู้ในระดับ “ไม่ดี”

๓. ใบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนและการส่งงาน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

๑. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
๒. สร้างแบบทดสอบ

๓. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
๔. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
๕. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ (pre-test)
๒. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test)
๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- ๒) สังเกตพฤติกรรม
- ๓) บันทึกการส่งงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๙	๑	๔.๓๕
๘	๒	๘.๗๐
๕	๔	๑๗.๓๙
๔	๑๑	๔๗.๘๓
๓	๓	๑๓.๐๔
๗	๒	๘.๗๐

จากตารางที่ ๑ จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ๔ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓ รองลงมาได้คะแนน ๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙ และคะแนนระดับอื่น ๆ ตาม ลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาชั้นปวส. ๑ สาขาการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๕	๔	๑๗.๓๙
๖	๕	๒๑.๗๔
๗	๖	๒๖.๐๙
๘	๘	๓๔.๗๘
๙	๒	๘.๗๐

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ช่วงคะแนน ๘-๑๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘ และ ๒๖.๐๙ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) (ตารางที่ ๑) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) (ตารางที่ ๒) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษา ระดับชั้นปวส. ๑ สาขาวิชาการตลาด ในช่วงสัปดาห์ที่ ๑-๔ พบปัญหา ดังนี้

- ๑) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- ๒) เล่นเกมส์และ facebook ผ่านมือถือ
- ๓) ถ่ายรูปเล่นในชั้นเรียน
- ๔) พูดคุยในชั้นเรียน
- ๕) หลับ
- ๖) มาเรียนสายหรือขาดเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ ๕ เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม ๒ วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ ๒ ชั่วโมง สำหรับ ๑ ชั่วโมงจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ถาม-ตอบประเด็นข้อสงสัย ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคนใดสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเนื้อหา จะบวกคะแนนเพิ่มให้ ๑ คะแนน/คำถาม และการทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) โดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกสรุปการบรรยายในสมุด และส่งท้ายชั่วโมงทุกสัปดาห์ รวมถึงการสั่งการบ้าน โดยให้ทำใส่ในสมุด เขียนด้วยลายมือ ส่งก่อนเข้าเรียนในสัปดาห์ถัดไป พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง เข้าชั้นเรียนเร็วขึ้น แต่ยังคงมีนักศึกษาจำนวน ๒ คน ที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมและการพูดคุยเป็นการส่วนตัว ผลปรากฏว่านักศึกษาคงกล่าวต้องช่วยพ่อแม่ทำงานกรีดยางพาราและเก็บยางพาราดอนเช้า ประกอบกับเดินทางไกล จึงทำให้มาสาย นอกจากนี้พฤติกรรมส่วนตัว จากการสังเกตพบว่านักศึกษาคงกล่าวเป็นคนอารมณ์ดี คิดอะไรง่าย ๆ ทำง่าย ๆ ไม่ค่อยสนใจระเบียบวินัย จึงไม่สนใจเกี่ยวกับการเข้าเรียนหรือเห็นความสำคัญของการเข้าชั้นเรียน อ่านหนังสือเอง ซึ่งในการทำแบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้ดีกว่าคนที่เข้าชั้นเรียน แต่ผลการเรียนปลายภาคอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากขาดการส่งงานหลายชิ้น ส่วนอีก ๑ คน พบว่ามีภาระและปัญหาส่วนตัวทางบ้าน ไม่สบายบ่อย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการมาเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น มือถือ ไอโฟน ไอแพด รวมถึงสังคมออนไลน์ เช่น facebook และ twitter เป็นต้น และการสนทนาผ่านมือถือ ทำให้นักศึกษามุ่งไปที่สิ่งดังกล่าวมากกว่าการเรียน โดยเห็นว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถไปอ่านหนังสือและpower point ด้วยตนเองได้ ทำให้เรียนรู้สิ่งที่ผู้สอนบรรยายไม่ครบถ้วนตามเนื้อหา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน และดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามา ใช้ด้วยเช่นการจัดทำหน้าเพจรูปใน facebook เพื่อใช้สำหรับการนำเสนอบทความ แบบฝึกหัดในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ง่ายยาก รวมทั้งการตั้งประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(๒๕๕๓).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]สืบค้นเมื่อ๑๐กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/๓๐๕๕๑๑>
- สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(๒๕๕๒).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน
รายวิชา ๕๒-๒๐๗ หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๑ [online] สืบค้นเมื่อ
๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จาก www.ba.northcm.ac.th/acca.pdf
- อารยา อินทร์จันทร์.(๒๕๕๘).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. ๒
แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ [Online] สืบค้นเมื่อ
๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จาก [http://cdn.learners.in.th/assets/
media/files/๐๐๐/๐๖๐/๘๗๗/
original_CAR๔.pdf?๑๒๘๕๕๕๒๒๑](http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/๐๐๐/๐๖๐/๘๗๗/original_CAR๔.pdf?๑๒๘๕๕๕๒๒๑)